

CURIERUL ADVENTIST

CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE.

Anul XXIX. Nr. 1

CELOR CE BINEVESTESC PACE.

Ianuarie 1951

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.

Redacția și Ad-ția, București IV, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU ȘI RUGĂCIUNEA ÎN BIRUINȚA ASUPRA PĂCATULUI

21 Aprilie 1951

1. Cum a fost dat cuvântul lui Dumnezeu? 2 Petru 1, 21; 2 Tim. 3, 16.
2. Care este natura Cuvântului lui Dumnezeu? Ebr. 4, 12; Ioan 6, 63.
3. Care va fi urmarea trăirii potrivit Cuvântului lui Dumnezeu? Ps. 119, 11, 130.
4. Ce este în stare Cuvântul lui Dumnezeu să facă? 2 Tim. 3, 15.
5. Ce este spus despre nevoia spirituală de a studia Cuvântul lui Dumnezeu? Rom. 15, 4.
6. Ce loc avea să ocupe rugăciunea în viața la care chema Isus pe oameni? Luca 18, 1.
7. Ce ar trebui să caracterizeze rugăciunile noastre? Efes, 6, 18.
8. Amintește câteva din făgăduințele lui Dumnezeu în legătură cu răspunsul la rugăciune. Ps. 91, 15; Isaia 58, 9; Luca 11, 9; Ioan 15, 7.
9. Ce model de rugăciune ne-a dat Isus? Matei 6, 9-13.

NAȘTEREA DIN NOU

28 Aprilie 1951

1. Ce ni se spune despre firea pământească? Efes. 2, 3; Ier. 17, 9.
 2. Numai cum poate omul să aibă viață veșnică? Ioan 3, 7.
 3. Care este puterea ce lucrează în cei mântuiți? Filip. 2, 13.
 4. Cum este cineva născut din nou? Ioan 3, 5; 1 Petru 1, 23.
- Se poate observa că Hristos a pus apa în primul rând, nu pentru că ea ar fi de mai mare importanță, ci pentru că aceasta este ordinea. Petru face același lucru când răspunde la întrebarea în ce privește mântuirea. Botezul este semnul vizibil al îndepărtării păcatelor. Când cineva este îndreptățit, el moare de drept față de păcat, și de aceea trebuie să urmeze botezul sau serviciul înmormântării.
5. Ce vrei să spună Isus când zise: „Dacă nu se naște cineva din apă”? Rom. 6, 4.
 6. Prin botez cum ne identificăm cu Hristos? Gal. 3, 27.

Viața de creștin nu este o modificare, nici o îmbunătățire a celei vechi, ci o transformare a firii. Se produce moartea față de păcat și o intrare într-o viață cu totul nouă. Schimbarea aceasta nu se produce decât numai prin lucrarea minunată a Duhului Sfânt.

7. Cu ce scop primim această nouă viață a Duhului Sfânt? Gal. 4, 19.

8. Ce trebuie să se întâmple, dacă vrem să apărem cu Hristos în slavă? Ioan 3, 3 ult. p.; Gal. 2, 20; Col. 3, 3, 4.

TRĂIREA UNEI VIETI NOUI

5 Mai 1951

1. Care este una din binecuvântările spirituale primită de cel îndreptățit? Rom. 5, 1; Isaia 32, 17.

2. În ce alt chip mai vorbește apostolul Pavel despre acest lucru? Rom. 5, 10.

În viața cea nouă inima este adusă în armonie cu Dumnezeu, când este adusă a fi în acord cu Legea Sa. Când în viața păcatosului a avut loc această puternică schimbare, a început noua viață de împăcare cu Dumnezeu, de credință și iubire.

3. Ca urmare, la ce fericită experiență va ajunge cel îndreptățit? Ioan 8, 36.

4. În ce fel va putea ajunge păcatosul la această stare? Rom. 8, 2. Ioan 6, 63 pr. p.

Prin moartea lui Hristos și prin sângele Său vărsat, noi suntem îndreptățiți; prin lucrarea Duhului trimis din ceruri prin mijlocirea Domnului nostru, noi suntem sfințiți. Niciodată nu am fi putut fi îndreptățiți fără de moartea și învierea Sa, trimetând Spiritul asupra Bisericii și asupra fiecărui credincios în parte. Fiecare copil al lui Dumnezeu devine un templu al Duhului Sfânt. Predându-se fără rezervă spre a fi umplut, stăpânit, îndrumat și condus de Spirit, orice tendință spre păcat, moștenită și cultivată este înfrânată, și el primește viața dumnezeiască, libertate, putere, biruință, asupra păcatului.

5. În viața cea nouă, de ce părtașie se bucură el? Mat. 28, 20. ult. p.; 1 Ioan 1, 3. ult. p.; Ioan 17, 23.

6. Ce va face Hristos pentru aceia care au părtașie cu El în viață? Mat. 1, 21, ult. p.; Ebr. 7, 25.

7. Al cui început este nașterea din nou? Ioan 10, 10. ult. p.

Adevărată credință și adevărată rugăciune — cât de puternice sunt ele. Ele sunt ca două brațe prin care cel care se roagă se prinde de puterea Iubirii infinite. Credința este încrederea în Dumnezeu — credința că El ne iubeste și știe ce este cel mai mare bine al nostru. Astfel, în locul găsirii noastre cu cale, ea ne conduce să alegem calea Sa. În locul slăbiciunii noastre, tăria Sa; în locul păcatoseniei noastre, dreptatea Sa. Credința recunoaște dreptul Său de proprietate și primește binecuvântarea Sa. Adevărul, dreptatea, curătenia, sunt arătate ca secretele vieții biruitoare. Credința este aceea care ne dă în stăpânire. Fiecare impuls sau năzuință bună este darul lui Dumnezeu; credința primește dela Dumnezeu viața aceea care poate produce adevărata creștere și rodnicie.

8. Crescând zi de zi în har, ce caracter se va da pe față? Mat. 5, 48.

9. Pentru câți poate deveni această viață o realitate? Ioan 3, 16.

DOVEZILE NAȘTERII DIN NOU

12 Mai 1951

1. Care este unul din semnele nașterii din nou? 1 Ioan 5, 1.

2. Ce constituie o mărturisire hotărâtoare pentru nașterea din nou? 1 Ioan 3, 9.

3. Cum putem recunoaște pe adevăratul urmaș al lui Hristos? 1 Ioan 1, 29.

Domnul Hristos a făcut cu putință scaparea noastră din păcate. El veni și trăi aici pe pământ în mijlocul cercărilor și ispitelor, la care și noi suntem expuși. El trăi însă o viață fără de păcat. Hristos muri pentru noi, iar acum El Se oferă să ia asupra-și păcatele noastre și să ne dea nouă dreptatea Sa. Dacă vă predați Lui, și îl primiți ca Mântuitor al vostru, trăind cum a trăit El, atunci, oricât de păcătoasă ar fi fost viața voastră din trecut, veți fi socotiți drepți din cauza Lui. Caracterul lui Hristos înlocuiește atunci caracterul vostru, și sunteți primiți înaintea lui Dumnezeu, ca și cum nu ați fi păcătuit niciodată.

4. Ce însușire din viața creștinului mai dă dovadă de naștere din nou? 1 Ioan 4, 7.

5. Cum trebuie să se dovedească această iubire? 1 Ioan 3, 17, 18.

6. Care mai este un alt semn al nașterii din nou? 1 Ioan 4, 13, 14.

Creștinul cu adevărat convertit va fi o mărturie vie de puterea lui Dumnezeu de a mântui și de a păstra, pentru că Duhul Sfânt, care este în el, îl călăuzește, îi dă sfat și înțelepciune. Ba ceva mai mult, în lucrarea Sa de iubire față de aceia care se găsesc în nevoie spirituală el va manifesta spiritul Mântuitorului de a da mărturie altora.

7. Când ne făgăduiește Dumnezeu că ne dă Duhul Sfânt? Fapte 2, 38.

8. Ce constituie o dovadă că Spiritul locuiește în noi? 1 Ioan 3, 24.

9. Duhul Sfânt, cu ce umple viața creștinului? Rom. 5, 5; Gal. 5, 22, 23.

CREȘTEREA SPIRITUALĂ

19 Mai 1951

1. În ce fel a ilustrat Hristos creșterea creștină? Marcu 4, 26-29.

Încolțirea seminței reprezintă începutul vieții spirituale, iar dezvoltarea plantei este o frumoasă comparație cu creșterea unei vieți creștine. Sfințirea este lucrarea unei vieți întregi. În măsura în care se înmulțesc ocaziile oferite nouă, în aceeași măsură creșterea și experiențele, iar cunoștința se înmulțește. Noi ajungem a fi mai destoinici de a duce răspunderile, și deplina noastră dezvoltare este proporțională cu binecuvântările ce le avem.

2. Ce îndemn la creștere este dat prin apostolul Petru? 2 Petru 3, 18. pr. p.

Când credincioșii lui Dumnezeu cresc în har, ei continuu vor dobândi o mai clară înțelegere a Cuvântului Său. În adevărurile Sale sfinte ei vor vedea mai multă lumină și frumusețe.

3. În ce fel arată apostolul Pavel gândul lui Dumnezeu față de biserică Sa? Efes. 4, 15.

4. În ce fel a dat El o pildă prin viața Sa în privința aceasta? Filip. 3, 13, 14.

5. Ce experiență din viața credincioșilor din Colose plăcu lui Pavel? Col. 1, 8-10.

Astfel Pavel puse în cuvinte dorința sa față de credincioșii din Colose. Cât de înalt este idealul pe care-l prezintă aceste cuvinte înaintea urmașului lui Hristos! Ele arată posibilitățile minunate ale vieții creștine, și arată lămurit că nu este nici o îngrădire în ce privește binecuvântările ce le pot primi copiii lui Dumnezeu. Continuă crescând în cunoștința lui Dumnezeu ei pot merge din putere

în putere, din înălțime în înălțime în experiența creștină până ce prin „tăria slavei“ ajung să aibă „parte de moștenirea sfinților, în lumină“.

6. Ce trepte de creștere trebuie să se arate în viața creștinului? 2 Petru 1, 5-8.

7. Chiar când îmbătrânim sau slăbim fizic, care ar trebui să fie experiența noastră spirituală? 2 Cor. 4, 16.

8. Ce este arătat ca fiind necesar pentru creșterea spirituală a creștinului? Ioan 6, 35. pr. p.

9. Ce efect are Duhul Sfânt asupra vieții? Gal. 5, 22.

În aceeași măsură, în care veți primi Spiritul lui Hristos, adică Spiritul iubirii și al străduințelor în folosul altora, veți și crește și veți aduce roade. Darurile Spiritului vor ajunge la desăvârșire în caracterul vostru. Credința voastră va crește, convingerile vi se vor întări, iar iubirea voastră se va desăvârși. Voi veți da pe față din ce în ce mai bine chipul lui Hristos prin tot ce este sfânt, nobil și plăcut.

10. În ce fel ilustrează apostolul străduința pentru creșterea spirituală din viața creștinului? 1 Cor. 9, 24-27.

11. În creșterea spirituală, ce ținută ne este pusă în față? Mat. 5, 48.

Dumnezeu dorește să atingă măsura desăvârșirii făcută cu putință a fi ajunsă prin dăruirea lui Hristos.

MUNCA PE OGOARE

Mai clar și tot mai clar, din lunci, văi, coline, dealuri, câmpii și păduri se aude mai tare, mai armonios și mai frumos simfonia muncii primăverii, a cărei melodie este purtată ca pe aripi de adiere a vântului, trezind întreaga natură.

În acest concert al muncii de primăvară, ogorul își are cea mai frumoasă melodie, cântată de instrumente multiple și diferite, strunite cu grijă în lunile reci și în nopțile lungi de iarnă, anume aceea a lucrării pământului și a aruncării seminței.

E cântec în mersul fierului de plug prin brazda ce o răstoarnă, desțelenind un ogor, iar tractorul își duce cântecul lui în lungul și latul întinșelor pe goane, trăgând vânoș după el pluguri ce sapă adânc brazde sănătoase care în rostogolirea lor aduc cu ele sunete de note de bucurie.

Și semnătorea ce trece pe ogor, în sunet ritmic de lanțuri, arcuri și verigi, lăsând să cadă în urmă-i semințele ca pulbere de aur, fac ca acest cântec al ogorului să te atragă și să nu-ți mai vină să te deslipești locului, ascultându-l și ducându-ți gândul la rodirea ce va avea loc peste câteva luni și la belșugul de care te vei bucura.

Și când goana nebună a trenului te duce în aceste zile să străbați sute de kilometri, sufletul îți este încântat de acest concert al muncii pe ogoare în primăvară, în care aceste ogoare își cântă pe tot întinsul țării românești melodia atât de dragă tuturor: lucrarea pământului și însămânțarea.

„Iată semănătorul a ieșit să semene“, rostea Domnul Isus privind într-una din zilele vieții Sale pe pământ asupra unui ogor din apropiere. Să ieșim cu toții să aruncăm sămânța cu bucurie în brazda ce am tras-o mai înainte și să nu lăsăm niciun petec de pământ nelucrat și nesămănat. Ug ogor bine plugărit și semănat la timp și cu o sămânță bine aleasă va umple sufletul de bucurie în săptămânile ce vor urma.

„Cine și lucrează ogorul va avea belșug de pâine“, (Prov. 12, 11) spunea înțeleptul Solomon pe bună dreptate; căci de munca făcută cu multă conștiințiozitate, ținând înaintea ochilor nu numai simpla lucrare a brăzdării pământului, ci faptul cel mare social, că anume de felul cum ogorul fiecăruia în parte dintre noi va fi arat, grăpat sau semănat, va depinde buna stare a scumpei noastre țări, Republica Populară Română, și deci a noastră a fiecăruia în parte, și că odată cu acestea contribuim și noi alături de toți cei ce se străduiesc pentru o stare mai bună a tuturor celor ce muncesc.

Primăvara aceasta frumoasă a primului plan cincinal ce ne stă în față să o întâmpinăm cu o activitate cât mai rodnică pe ogoare, făcând din felul muncii noastre o cheazășie a realizărilor mărețe ale acestui plan cincinal, ba chiar întrecându-le și aci

ea și toate celelalte domenii de activitate: uzine, șantiere, fabrici sau birouri.

„Comoara de preț a unui om este munca“, spune în alt loc (Prov. 12, 28) tot luminatul de Dumnezeu, Solomon.

Munca este izvor de fericire și bună stare. De aceea învățătura creștină face din ea unul din idealurile de seamă ale vieții, tăgăduind dreptul de a mânca celor ce nu vor să muncească. „Să căutați“, zice apostolul Pavel „să trăiți liniștiți, să vă vedeți de treburi și să lucrați cu mâinile voastre, cum v'am sfătuit“. 1. Tes. 4, 11. Acelaș apostol scrie în alta parte următoarele: „Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce“. 2 Tes. 3, 10. Un distins scriitor religios, așează munca pe acelaș plan cu rugăciunea: „Roagă-te“, zice acest scriitor, „ca și cum totul ar depinde de Dumnezeu și muncește ca și cum totul ar depinde de tine“.

„O brățară de aur“, spuneau cu temei bătrânii noștri, „este munca, meseria“, lucrarea, activitatea rodnică. Și creștinul în mod deosebit ar trebui să dovedească temeinicia acestui cuvânt, printr'o strădanie neprecupețită în depunerea eforturilor celor mai mari întru înfătuirea în totul și la timp a lucrărilor ce-i revin, în această vreme deosebită a anului, anume a lucrărilor de primăvară pe ogoare.

Să nu se găsească niciun ogor al credincioșilor noștri rămas în urmă în vreo privință. Prin munca noastră să face ca în adevăr să vedem înfăptuită făgăduința despre care vorbește înțeleptul Solomon, că anume ogorul lucrat bine, și la timp, va aduce „belșug de pâine“ și „comoară“. Atât gospodăria fiecăruia în parte, cât și aceea colectivă a frățietății întregi de pe plaiurile mănăstirii și binecuvântatei noastre țări, vor avea toate cele necesare, când munca se face după cele mai avansate metode agrotehnice.

Să nu ne lăsăm furați de mai cine știe ce lucruri, și ogorul nostru să ne rămână țelină. Aceasta ar însemna o defaimă a numelui nostru de creștin și al încrederii noastre în sfaturile, îndemnurile și învățăturile Scripturii, care nici în această privință nu ne lasă fără o îndrumare precisă. Căci atunci când se amintesc despre frumoasele rezultate ale lucrării ogorului, Cuvântul lui Dumnezeu ne dă să înțelegem că aci nu se va putea ajunge printr'o încrucișare de mâine și nici printr'o așteptare în lenevie, ci numai prin sârguință.

În mijlocul nostru nu trebuie să se găsească niciunul căruia să i se potrivească acele cuvinte rostite de Dumnezeu tot prin înțeleptul Solomon:

„Du-te la furnică leneșule: uită-te cu băgare de seamă la căile ei, și înțelepțește-te! Ea n'are nici căpetenie, nici priveghetor, nici stăpân; totuși își

pregătește hrana vara, și strânge de ale mâncării în timpul șecerișului. Până când vei sta culcat, leneșule? Când te vei scula din somnul tău?“ Prov. 6, 6-9.

La fel cum despre Adventiștii de Ziua a Șaptea din Comuna Măgureni-Prahova, se spune de către comunitatea comunală că: „Adventiștii din Comuna noastră sunt buni cetățeni, pașnici, ascultători și supuși la datorie, fără preget. Ei merită toată cinstea din partea noastră, pentru că au dat dovezi, precum că înțeleg timpul și chemarea în munca lor neprecupețită de care are nevoie țara noastră astăzi“, tot așa ar trebui să se spună în fiecare loc unde se găsească ei.

Și cât de frumos este raportul care spune că în Comuna Peret, Adventiștii de Ziua a Șaptea, „după ce și-au terminat muncile lor agricole, la apelul făcut de Primărie au ieșit cu 16 pluguri și au arat 16 po-goane ale altora cari mai rămăsese nelucrate“, iar ca despre cei din Negoiești-Prahova să se spună că „la arat dau dovadă de multă înțelegere a ordinelor de interes general și colaborează cu mult interes la ridicarea muncii de lămurire în îndeplinirea planului agricol de Stat“.

Să urmărim cu toții pildele frumoase ale acestor frați, și a multor altora încă, și să facem ca prin munca noastră de pe ogoare în această primăvară, ca și de altfel din orice activitate din oricare domeniu al Planului Cincinal să fim un bun exemplu tuturor celor ce ne înconjoară, dovedind că adevăratul creștin este omul muncii și al celor mai înalte realizări.

Să mulțumim lui Dumnezeu pentru vremurile de pace și liniște în cari trăim și să sprijinim cu toată puterea strădania și lupta pe care Apărătorii Păcii o duc pentru a zăgăzui puhoiul de omor, jaf și prăpăd ce ar voi să se arunce asupra-ne prin vreun războiu. Să ne prindem cu tot avântul sporirii frontului păcii, făcând ca ogoarele noastre să răsune de cântecul cel atât de plăcut fiecăruia dintre noi, intonat de uneltele de plugărit și însămânțat, în loc să ajungă locuri unde să se audă numai jale și nenorocire în bubuituri de tunuri și'n șuierături de gloanțe.

Sub oblăduirea păcii vom putea ajunge să facem ca ogoarele noastre să răsune în cântecele de veselie spre buna prosperare a noastră a tuturor.

Ogor! Glie minunată! Ocazie de fericire lucrându-l din inimă și cu toată râvna. Nimic să nu ne rețină a lua în felul acesta și noi parte la o bună însă-mânțare, lucrând în și pentru pace.

Spor la muncă pe ogoare, sub binecuvântarea lui Dumnezeu.

V. FLORESCU

DER SIEG ÜBER DIE SÜNDE DURCH DAS WORT GOTTES UND GEBET

21 April 1951

1. Wie wurde das Wort Gottes gegeben? 2 Pet. 1, 21; 2. Tim. 3, 16.

2. Welches ist die Natur des Wortes Gottes? Hebr. 4, 12; Joh. 6, 63.

3. Was wird das Leben nach dem Worte Gottes zur Folge haben? Ps. 119, 11. 130.

4. Was ist das Wort Gottes imstande zu tun? 2. Tim. 3, 15.

5. Weshalb ist es notwendig, dass wir das Wort Gottes studieren? Röm. 15, 4.

6. Welche Stelle sollte das Gebet im derer einnehmen, welche Jesus berief? Luk. 18, 1.

7. Was sollte unsere Gebete charakterisieren? Ephes. 6, 18.

8. Erwähne einige der Verheissungen Gottes in Verbindung mit der Erhörung von Gebeten! Ps. 91, 15; Jes. 58, 9; Luk. 11, 9; Joh. 15, 7.

9. Welches Mustergebet hat uns Jesus gegeben? Matth. 6, 9-13.

DIE NEUGEBURT

29 April 1951

1. Was wird über unsere fleischliche Natur gesagt? Ephes. 2, 3; Jer. 17, 9.

2. Nur wie kann der Mensch das ewige Leben erhalten? Joh. 3, 7.

3. Welche Kraft wirkt in den Erlösten? Philip. 2, 13.

4. Wie kann jemand aufs neue geboren werden? Joh. 3, 5; 1 Pet. 1, 23.

Man kann beobachten, dass Christus das Wasser an erste Stelle gesetzt hat, nicht weil es eine größere Bedeutung hätte, sondern weil dies die Ordnung ist. Petrus beobachtet dieselbe Reihenfolge, als er die Frage beantwortete, die betrifft der Erlösung an ihn gerichtet wurde. Die Taufe ist das sichtbare Zeichen der Entfernung der Sünden. Wenn jemand gerechtfertigt wird, so stirbt er rechtmässig der Sünde ab, und deshalb muss dann die Taufe folgen, oder das Begräbnis.

5. Was wollte Jesus mit den Worten sagen Es sei denn, dass jemand geboren werde aus Wasser? Röm. 6, 4.

6. Wie identifizieren wir uns durch die Taufe mit Christo? Gal. 3, 27.

Das Christenleben ist keine Verbesserung oder Veränderung der alten Natur sondern eine völlige Umgestaltung derselben. Das Ich und die Sünde müssen sterben; ein Leben muss beginnen! Diesser Wechsel

kann nur durch das kräftige Wirken des Heiligen Geistes geschehen.

7. Zu welchem Zweck erhalten wir dieses neue Leben durch den Heiligen Geist? Gal. 4, 19.

8. Was muss geschehen, wenn wir mit Christo in Seiner Herrlichkeit einstens offenbar werden wollen? Joh. 3, 3 I. T.; Gal. 2, 20; Kol. 3, 3, 4.

EIN NEUES LEBEN

5 Mai 1951

1. Worin besteht eine der geistigen Segnungen, welche der Gerechtfertigte erhält? Röm. 5, 1; Jes. 32, 17.

2. Wie spricht der Apostel Paulus auch sonst noch über diesen Gegenstand? Röm. 5, 10.

Im neuen Leben wird unser Herz im Einklang mit Gott gebracht, wem es mit Seinem Gesetz übereinstimmt. Wenn im Leben des Sünders diese gewaltige Veränderung stattgefunden hat, so hat das neue Leben der Versöhnung mit Gott begonnen.

3. Welche herrliche Erfahrung wird der Gerechtfertigte machen können? Joh. 8, 36.

4. Wie kann ein Sünder dahin gelangen? Röm. 8, 2; Joh. 6, 63 e. T.

Durch den Tod Christi und durch Sein vergossenes Blut, werden wir gerechtfertigt; durch das Wirken des Geistes — der auf Grund der Vermittlung des Heilandes auf unsere Erde gesandt wurde — werden wir geheiligt. Niemals wären wir ohne den Tod und die Auferstehung Christi gerechtfertigt dastanden und niemals wären wir ohne Sein Leben und Seine Vermittlung geheiligt worden, indem Er den Heiligen Geist auf die Gemeinde und jedes einzelne Glied gesandt hat. Jedes Kind Gottes wurde zu einem Tempel des Heiligen Geistes. Indem wir uns ohne Rückhalt übergeben, damit wir vom Geiste Gottes erfüllt, beherrscht, unterwiesen und geleitet werden, wird jede Neigung zur Sünde, sei sie geerbt oder angeeignet, zunichte gemacht werden und der Gläubige wird göttliches Leben, Freiheit, Kraft und den Sieg über die Sünde erhalten.

5. Welcher Gemeinschaft erfreut sich der Gläubige im neuen Leben? Matth. 28, 20 I. T. 1. Joh. 1, 3 I. T.; Joh. 17, 23.

6. Was wird Christus für alle die tun, welche mit Ihm in diesem Leben Gemeinschaft pflegen? Matth. 1, 21 I. T.; Hebr. 7, 25.

7. Welchen Anfang bildet die Wiedergeburt? Joh. 10, 11.

Wahrer Glaube und wahres Gebet — wie mächtig sind doch diese beiden! Sie gleichen zweien Armen, mit denen der Betende sich an die Macht der unendlichen Liebe klammert. Der Glaube ist das Vertrauen zu Gott — der Glaube, dass Er uns liebt und weiss was zu unserem Besten dient. Statt nach unserem eigenen Gutdünken zu handeln werden wir durch den Glauben Seine Wege wählen. An die Stelle unsrer Schwäche wird Seine Kraft treten, an die Stelle unsrer Sündhaftigkeit, Seine Gerechtigkeit. Der Glaube anerkennt Sein Eigentumsrecht und empfängt Seine Segnungen. Die Wahrheit, die Gerechtigkeit, die Reinheit werden uns als die Geheimnisse eines siegreichen Lebens gezeigt. Durch den Glauben gelangen wir in ihren Besitz. Jeder Impuls und jede Neigung zum Guten ist eine Gabe Gottes, der Glaube empfängt von Gott wahres und fruchtbares Leben.

8. Welcher Charakter wird sich in uns offenbaren, während wir von Tag zu Tag in der Gnade wachsen? Matth. 5, 48.

9. Wie viele können ein solches Leben in Wirklichkeit erfahren? Joh. 3, 16.

DIE BEWEISE DER NEUGEBURT

12 Mai 1951

1. Worin besteht einer der Beweise der Neugeburt? 1. Joh. 5, 1.

2. Was zeugt in entschiedener Weise für die Neugeburt? 1. Joh. 3, 9.

3. Wie können wir den wahren Nachfolger Christi erkennen? 1. Joh. 2, 29.

Christus hat Sich für uns ins Mittel gelegt. Er weilte auf Erden unter denselben Prüfungen und Versuchungen, die über uns kommen; doch Er lebte ohne Sünde. Er starb für uns und bietet sich nun an, unsere Sünden auf sich zu nehmen und uns Seine Gerechtigkeit zu geben. Wenn wir uns Ihm völlig weihen, wenn wir Ihn als unsern Heiland annehmen dann werden leben; wie er gelebt hat mag auch unser Leben noch so sündhaft gewesen sein, um Seinetwillen gerecht geachtet. Christi Wesen tritt an die Stelle unserer Wesensart; daher sind wir von Gott angenommen, und das in nicht geringerem Masse, als wenn wir nicht gesündigt hätten.

4. Worin besteht ein weiterer Beweis der Neugeburt im Leben des Christen? 1. Joh. 4, 7.

5. Wie soll diese Liebe sich offenbaren? 1. Joh. 3, 17, 18.

6. Welches ist ein anderes Zeichen der Neugeburt? 1. Joh. 4, 13, 14.

Der wahrhaft bekehrte Christ wird ein lebendiges Zeugnis sein für die erlösende und erhaltende Kraft Gottes, weil der Heilige Geist, der in ihm wohnt, ihn führt, ihm Rat und Weisheit gibt. Ja sogar noch mehr als dies, in seinem liebevollen Wirken für die geistig Notleidenden, wird er den Geist des Heilandes offenbaren.

7. Wann verheisst Gott, dass Er uns den Heiligen Geist geben will? Apg. 2, 38.

8. Welchen Beweis haben wir, dass der Heilige Geist in uns wohnt? 1. Joh. 3, 24.

9. Womit erfüllt der Heilige Geist das Leben des Christen? Röm. 5, 5; Gal. 5, 22, 23.

GEISTIGES WACHSTUM

19 Mai 1951

1. In welcher Weise hat Christus das christliche Wachstum veranschaulicht? Mark. 4, 26-29.

2. Welche Aufforderung zum Wachstum wird uns durch den Apostel Petrus gegeben? 2. Pet. 3, 18. e. T.

3. Wie offenbart der Apostel Paulus die Gedanken Gottes Seiner Gemeinde gegenüber? Ephes. 4, 15.

4. In welcher Weise hat er durch sein Leben ein Beispiel in dieser Beziehung gegeben? Philip. 3, 13, 14.

5. Welche Erfahrung aus dem Leben der Gläubigen in Kolossä gefiel dem Apostel Paulus? Kol. 1, 8-10.

In dieser Weise drückt der Apostel Paulus seinen Wunsch für die Gläubigen in Kolossä aus. Wie erhaben ist dieses Ideal für jeden Nachfolger Christi!

6. Welche Stufen des Wachstums kann man im Leben des Christen beobachten? 2. Pet. 1, 5-8.

7. Selbst wenn wir körperlich altern oder schwach werden, was sollte trotzdem unsere geistige Erfahrung sein? 2. Kor. 4, 16.

8. Was benötigt der Christ zu seinem geistigen Wachstum? Joh. 6, 35 e. T.

9. Welche Wirkung hat der Heilige Geist auf das Leben? Gal. 5, 22.

Im selben Masse, in welchem ihr den Geist Christi empfangen werdet, das heisst den Geist der Liebe und des Opfersinnes, für andere werket, ihr auch wachsen und Früchte bringen.

10. Wie illustriert der Apostel das Bestreben des Christen im geistigen Wachstum? 1. Kor. 9, 24-27.

11. Welches Ziel wird uns im geistigen Wachstum gesteckt? Math. 5, 48.